

SERRA

713

MAIG 2019 • 5,90 €

D'OR

Vicent Ferrer o la construcció
d'una santedat

Tomàs Martínez Romero

Entrevista a Manuel Forcano

Zeneida Sardà

Marta Pessarrodona. Premi
d'Honor de les Lletres

Catalanes 2019

Lluïsa Julià

Un llibre al Suprem

Jordi Sànchez

Guinovart, el llaurador de
la pintura

Montse Gispert-Sauch

Bartolomé Bermejo al MNAC

Santiago Alcolea

Dimitris Papaioannou

Jordi Coca

Aritz Cirbián, productor

Tariq Porter

La marca Arànega

Margot Mur

Panorama de narrativa catalana

Borja Bagunyà

Trencador d'esquemes

Montserrat Bacardí i
 Francesc Foguet (ed.)
Vigència de Manuel de Pedrolo
 Publicacions de l'Abadia de
 Montserrat, Barcelona, 2018.

L'abril de 2018 es van complir els cent anys del naixement de Manuel de Pedrolo i a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans es va celebrar un simposi que tenia com a títol el d'aquest llibre. Van ser dues jornades justes; és a dir, no un congrés, com potser es mereixia l'escriptor. Tanmateix, la profunditat de les aportacions que ara es recullen amb algunes modificacions en aquest llibre sí que paga la pena, entre altres coses perquè ens descobreix, en part, un escriptor desconegut. Durant molts anys, generacions d'estudiants van llegir a les escoles de secundària, com a lectura obligatòria, el *Mecanoscrit del segon origen*, cosa que molt probablement va allunyar l'autor d'un públic de més edat. A vegades, les decisions del Departament d'Ensenyament tenen conseqüències no desitjades. Rellegir avui Pedrolo seria la proposta òbvia d'aquest simposi. Les dotze aportacions que conformen aquest llibre ens van obrint portes a aquell Manuel de Pedrolo que va passar d'una manera molt discreta per la vida, però que va fer una tasca ingent com a escriptor i com a persona. Compromès amb la llengua i el país fins a l'última arrel, va ser massacrada per la censura. Malgrat haver escrit més de cent vint obres, algunes no van veure la llum fins vint anys després de la seva escriptura. En les seves obres —diversíssimes, ja que va conrear tots els gèneres coneguts i alguns altres que s'inventà— es manté fidel als seus ideals catalanistes, sociocomunistes i, per què no dir-ho?, exòtics, eròtics, de defensa de la pàtria i atac a la covardia, a la mediocritat... Pedrolo era considerat perillós, com ha destacat Jordi Coca, perquè, com a home de lletres, era un incendiari; per això va ser tan castigat per la censura durant tants anys. Però aquest simposi posa sobre la taula la necessitat de reivindicar-lo, de col·locar-lo entre els grans, ja que sempre ho fou, encara que no hi figurava, o no l'hi deixaven figurar. L'escriptor modelava la persona i en aquesta unitat

compacta buscava la «totalitat narrativa», com ha destacat Josep Camps.— G.O. de L.B.

o inconscientment, tots apliquem a la nostra llengua. Per exemple, per demostrar la utilitat del català per a comunicar-nos amb parlants d'altres llengües ens proposa que provem d'entrar en contacte a les xarxes socials amb parlants del gallec o de l'asturleonès i que hi interactuem en català per observar quina és la seva resposta i com, amb un mínim esforç per part de les dues bandes, és perfectament viable mantenir una conversa utilitzant cadascun la seva pròpia llengua.— X.C.